

60

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 lutego 1960 r.

w sprawie przekazania do postępowania arbitrażowego niektórych sporów o prawa majątkowe.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1958 r. Nr 29, poz. 132 i z 1960 r. Nr 9, poz. 58) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się do postępowania arbitrażowego spory o prawa majątkowe, o ustalenie w zakresie praw majątkowych stosunku prawnego lub prawa oraz spory przedumowne:

- 1) pomiędzy urzędami państwowymi,
- 2) pomiędzy organizacjami społecznymi, posiadającymi zezwolenie Ministra Finansów na wykonywanie działalności gospodarczej, w zakresie tej działalności, oraz spółkami handlowymi, w których te organizacje społeczne posiadają udział na podstawie zezwolenia Ministra Finansów albo w których spółdzielnie posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego, a także spółkami handlowymi, w których wszystkie udziały należą do spółdzielni i do spółek handlowych o całkowitym kapitale państwowym lub spółdzielczym,
- 3) pomiędzy urzędami państwowymi, jednostkami wymienionymi w art. 2 ust. 1 lit. a) dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U.

z 1958 r. Nr 29, poz. 132 i z 1960 r. Nr 9, poz. 58) i spółdzielniami z wyjątkiem rolniczych spółdzielni produkcyjnych — z jednej strony, a organizacjami społecznymi posiadającymi zezwolenie Ministra Finansów na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie tej działalności oraz spółkami handlowymi, w których te organizacje społeczne posiadają udział na podstawie zezwolenia Ministra Finansów albo w których spółdzielnie posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego, a także spółkami handlowymi, w których wszystkie udziały należą do spółdzielni i do spółek handlowych o całkowitym kapitale państwowym lub spółdzielczym — z drugiej strony.

§ 2. Spory określone w § 1, a wszczęte w sądach powszechnych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, rozpoznawane będą aż do ukończenia postępowania według przepisów dotychczasowych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

61

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 24 grudnia 1959 r.

w sprawie ratyfikacji przez szereg państw Konwencji (nr 95) dotyczącej ochrony płacy, przyjętej w Genewie dnia 1 lipca 1949 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 18 Konwencji (nr 95) dotyczącej ochrony płacy, przyjętej w Genewie dnia 1 lipca 1949 r. (Dz. U. z 1955 r. Nr 38, poz. 234), zostały zarejestrowane ratyfikacje powyższej Konwencji przez następujące państwa:

Węgry	dnia 8 czerwca	1956 r.
Argentyna	dnia 24 września	1956 r.
Afganistan	dnia 7 stycznia	1957 r.
Brazylia	dnia 25 kwietnia	1957 r.
Syria	dnia 7 czerwca	1957 r.
Tunis	dnia 28 maja	1958 r.
Hiszpania	dnia 24 czerwca	1958 r.
Izrael	dnia 12 stycznia	1959 r.
Republika Gwinei	dnia 21 stycznia	1959 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że zgodnie z art. 35 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy zostały zarejestrowane następujące deklaracje Wielkiej Brytanii:

dnia 22 marca 1958 roku deklaracje stwierdzające stosowanie przez Wielką Brytanię postanowień wymienionej Konwencji bez zmian do terytoriów niemetalicznych: Aden,

Brytyjska Gujana, Brunei, Cypr, Gibraltar, Północne Borneo, Sarawak, Tanganika, Uganda i Zanzibar oraz z podanymi niżej zmianami do następujących terytoriów: Brytyjski Honduras — „Artykuł 2: Konwencja ma zastosowanie tylko do robotników określonych w Zarządzeniu o Pracodawcach i Robotnikach (Zarządzenie Brytyjskiego Hondurasu Nr 6 z 1943 r.), które nie obejmuje wszystkich robotników fizycznych. Artykuł 10: nie jest jeszcze objęty ustawodawstwem; Artykuł 13: jest w znacznym stopniu, lecz jeszcze nie całkowicie objęty ustawodawstwem”. Wyspy Salomona — „Artykuły 8(2), 9, 11(1) i 13: nie są jeszcze objęte ustawodawstwem”; dnia 22 marca 1958 r. deklaracje stwierdzające przyjęcie wymienionej Konwencji bez zmian w imieniu terytoriów Bahama, Malta, Mauritius i Federacji Nigerii oraz z podanymi niżej zmianami w imieniu Sierra Leone: — „Artykuł 3: wymaga się, aby płace były wypłacane w gotówce, lecz niekoniecznie jeszcze w pieniądzu będącym prawnym środkiem płatniczym zgodnie z postanowieniami Konwencji; Artykuły 4(a), 6, 7 i 13: postanowienia te nie są jeszcze objęte ustawodawstwem”;

dnia 22 marca 1958 r. deklaracje stwierdzające przyjęcie postanowień tej Konwencji w stosunku do terytoriów: Barbados, Dominica, Grenada, Montserrat, St. Lucia, St. Vincent;

dnia 15 kwietnia 1958 r. deklaracja stwierdzająca stosowanie postanowień powyższej Konwencji do Brytyjskiego Somali;

dnia 6 maja 1958 r. deklaracja stwierdzająca stosowanie do Kenii postanowień wymienionej Konwencji z następującymi zmianami: „Artykuł 2(1): Konwencja ma zastosowanie tylko do robotników, których płace nie przekraczają 200 szylingów miesięcznie. Artykuł 6 i 7(2): Postanowienia te nie są jeszcze objęte ustawodawstwem”;

dnia 19 czerwca 1958 r. deklaracja stwierdzająca przyjęcie w stosunku do Trinidadu postanowień tej Konwencji z następującymi zmianami: „Artykuł 4: Udzielanie świadczeń lub przywilejów uzupełniających płace w gotówce jako wynagrodzenia za usługi jest dozwolone przez prawo dla pracowników

fizycznych w ogólności; § 2 tego artykułu objęty jest ustawodawstwem jedynie co do świadczeń w naturze stanowiących część ustawowego wynagrodzenia ustalonego przepisami w sprawie uregulowania płac”.

Ponadto dnia 8 lipca 1958 r. zostały zarejestrowane deklaracje Francji stwierdzające stosowanie postanowień powyższej Konwencji do następujących terytoriów niemetalicznych: Kamerun, Wyspy Komory, Francuska Afryka Równikowa, Francuska Polinezja, Francuskie Somali, Francuska Afryka Zachodnia, Madagaskar, Nowa Kaledonia, St. Pierre i Miquelon oraz Togo.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

62

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 28 grudnia 1959 r.

w sprawie ratyfikacji przez szereg państw oraz stosowania przez Wielką Brytanię do niektórych terytoriów Konwencji (nr 98) dotyczącej stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych, przyjętej w Genewie dnia 1 lipca 1949 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 7 Konwencji (nr 98) dotyczącej stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych, przyjętej w Genewie dnia 1 lipca 1949 r. (Dz. U. z 1958 r. Nr 29, poz. 126), zostały zarejestrowane ratyfikacje powyższej Konwencji przez następujące państwa:

Niemiecka Republika Federalna	dnia 8 czerwca	1956 r.
Albania	dnia 3 czerwca	1957 r.
Węgry	dnia 6 czerwca	1957 r.
Syria	dnia 7 czerwca	1957 r.
Sudan	dnia 18 czerwca	1957 r.
Indonezja	dnia 15 lipca	1957 r.
Luksemburg	dnia 3 marca	1958 r.
Włochy	dnia 13 maja	1958 r.
Jugosławia	dnia 23 lipca	1958 r.
Rumunia	dnia 26 listopada	1958 r.
Republika Gwinei	dnia 26 marca	1959 r.
Ekwador	dnia 28 maja	1959 r.
Bulgaria	dnia 8 czerwca	1959 r.
Ghana	dnia 2 lipca	1959 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że zgodnie z art. 35 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy zostały zarejestrowane następujące deklaracje Wielkiej Brytanii:

dnia 19 czerwca 1958 r. deklaracje stwierdzające stosowanie powyższej Konwencji do terytoriów niemetalicznych Adenu, Brytyjskiej Gujany i Gibraltaru oraz przyjęcie tej Konwencji w imieniu Nigerii, Sierra Leone i Federacji Indii Zachodnich (Trinidad);

dnia 26 sierpnia 1958 r. deklaracja stwierdzająca przyjęcie w stosunku do Północnej Rodezji postanowień wymienionej Konwencji z następującymi zmianami:

Artykuł 2. Korzystają ogólnie chociaż nie powszechnie ze stosownej ochrony przed opisanymi aktami organizacje zbiorowe zarówno pracodawców, jak i pracowników dzięki swojej sile;

dnia 29 grudnia 1958 r. deklaracje stwierdzające przyjęcie postanowień powyższej Konwencji w imieniu Mauritijsu oraz w imieniu Federacji Indii Zachodnich w stosunku do następujących terytoriów niemetalicznych: Dominica, Grenada, Jamajka, St. Lucia i St. Vincent; jak również stosowanie wymienionych postanowień do następujących terytoriów niemetalicznych: Brytyjski Honduras, Północne Borneo i Sarawak;

dnia 17 marca 1959 r. deklaracja stwierdzająca stosowanie do Ugandy tej Konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: A. Rapacki

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.